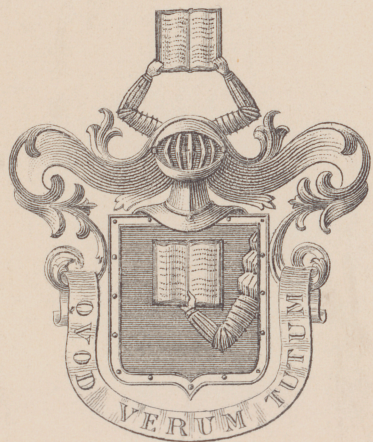

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

*Et Hamburger-Skibs
ulykkelige Reise.*

[Lura. 1860.]
V box 16 : 460

Honnestvekt

(Eftertryk forbudes. Hørders Giebtom.)

Et Hamburger=Skibs
ulykkelige Reise,
skrækkelige Begivenheder og Tildragelser, som
vederfores Mandskabet, hvoraf kun tre vendte
tilbage til sit Fædreland.

En sand Begivenhed.

Alle ærede Læsere ville med glade Miner betragte et Skib for fulde Seil, som under Matrosernes glade Sang og med brogede Flag soer nedover den frie Elvstrøm for at tiltræde en lang Reise. Men, hvor skjæbnsvanger en saadan Reise ofte er, hvilke Ulykker der ofte forestaar det muntre Mandskab, derom har Ingen Anelse, og Ingen tænker sig en saadan sorgelig Skjæbne, som den rene Sandhed beretter os i efterstaaende Linier. Allerede i de første Maanedes af sin Reise havde ovennævnte Skib at kjæmpe flere Gange med et rasende, frygteligt Uveir, hvorved allerede Fokmast og Bøvspryd bleve knuste, hvilken Skade nogenledes igjen blev repareret i Lissabon. Men den største Ulykke forestod endnu; først maatte det kraftige Mandskab endnu udholde mange Strabadser, indtil Skjæbnen fremtraadte med sin strengeste Prøvelse. Skibet stødte til Alles Skræk paa et Rev og knustes; Baaden, den eneste Redder af

V box 16:460

Farer, blev raff sat i de skummende Bølger, blot forsynet med noget Proviant. Med Taarer i Vinene forlod det kraftige Mandskab Braget, 10 Personer gave sig, ligesom i en Røddeskal, til Priis for det rasende Element; det var visselig en skrækelig Nat, og de endnu levende Personer vilde aldrig forglemme den. Men nu begyndte først Lidelsen i fuldt Maal; thi efter 13 kvalfulde Dage og Nætter blev en Landing vovet hos de Vilde, men de bleve drevne tilbage med skrækelige Saar, efterat den brave Styrmand allerede havde tabt sit Liv; ogsaa Kapitainen døde efter nogle Dages Forløb af sine Saar. Man tænke sig de øvrige 8 Personers Bestyrrelse og Skraek, hvoraf endnu nogle lede haardt af deres Saar. Ganske udmattede og drevne af Hunger og Tørst landede de endelig igjen efter nogle Dage, men til største Ulykke igjen blandt de Vilde, og atter bibragte Barbarernes Pile de Ulykkelige nye Saar. To af disse Brave kunde ikke mere bære sine Lidelser og gjorde af Fortvivlelse Ende paa sit Liv i Bølgerne, to Andre fulgte samme Exempel, men bleve ved Uhyrerne atter revne ud af det vaade Element og tagne tilfange og mishandlede med deres øvrige Kammerater. Den venlige Læser vil spare os for her udførlig at meddele al videre grusom Skjæbne, som rammende de tre Haardtprøvede. Her være det kun omtalt, at de sidste tre Martyrer med Guds Hjælp bleve reddede af ædle Mennesker, og efter en lang, men lykkelig Reise vendte tilbage til deres Fædreland.

31
Denne Historie er af den Art, som
er saa interessant for alle, som
er interesserede i den gamle
Verdens Historie, og som vil
gaae ind paa den gamle Verdens
Historie, og som vil gaae ind paa
den gamle Verdens Historie.

Sang.

Med sneehvide Seil og med gunstige Vind
Forlader et Skib Hamburgs Strande.
Det jublende Mandskab aned jo ei
Den Skjæbne, som møder dem paa deres Vel
Og med Gru deres Sjæl skal betvinge.

Det rasende farligt i spanke Sø;
Farlige Storme Jofmasken brød,
Der taarned' sig Bølge paa Bølge med Gru,
Ulykken begyndte at vise sig nu,
Til Døden dem Skjæbnen hendrev.

I Lisabons Havn man landede nu
For hurtig sin Skade at bøde.
Og atter paa Havet man seilede frem
Ei anende Skjæbnen, som grusom og slem
Skibet i Stumper vil støde.

Nu pludselig det knager med frygtelig Hast
Et Stød — og Skibet splintredes reent.
See Baaden paa Bølgen med kraftige Stød,
Den drives afsted med Fare og Rød.
Mod Himmelen Blikket er vendt.

Ei Mennesker dreve paa brusende Hav,
Deres Frelse og Liv det nu gjaldte.
Ved Dag og ved Nat kun ved farrige Brød,
Hvert Dieblif trued' dem sorgelig Død:
Hvor let kunde Baaden ei vælte.

Handwritten signature or note

Den trettende Dag man naaede Land,
 Desværre, for Ulykken at øge,
 De Vilde skjød Pile med grumme Mod,
 I Strømmen da flød ædle Sømands Blod,
 Rask maatte til Søen de søge.

For anden Gang styred de atter til Land,
 Af Tørst og Glendighed drevet.
 Dog rask kom Barbarerne ogsaa did
 Og hæved et Skrig saa mordelig
 For ganske at betvinge de Kjæffe.

Fortvivlende fandt da to Mænd der sin Død,
 De styrted sig rask ned i Volgen.
 To Andre og søgte som disse sin Død,
 Dog bleve de atter til Pinsel og Nød,
 Optagne af vilde Barbarer.

Med Slag og med Hug de dreves til Land,
 Betragtet som kosteligt Bytte.
 De maatte opleve megen Smerte og Nød,
 Tre af dem fandt og tilsidst der sin Død,
 De Tre ere dog endnu i Live.

Som hjærlig reddet ved barmhjertig Haand
 De naaede sit Fædreland atter,
 Efter mange Farer, efter Kummer og Nød,
 Reddet fra Jammer og yselig Død,
 Af Mænd saa brave og kjæffe.

Trakt hos G. J. Jensen.

Chr. 1861.